

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

Str. ...
Tel :
Fax :

DECIZIA NR. 69

din 10.07.2012

privind soluționarea contestației formulate de

.....,

din com., sat, str., județul,

CUI RO,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. din2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de, din com., sat, str. nr. , județul Suceava.

..... formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., înregistrat la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., cu privire la suma de, reprezentând:

- ❖ – impozit pe profit;
- ❖ – accesorii aferente impozitului pe profit;
- ❖ – TVA;
- ❖ – accesorii aferente TVA.

De asemenea, societatea solicită și suspendarea oricărui act de executare a deciziei contestate.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată

la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., privind suma totală de, reprezentând:

- ❖ – impozit pe profit;
- ❖ – accesorii aferente impozitului pe profit;
- ❖ – TVA;
- ❖ – accesorii aferente TVA.

Societatea solicită anularea deciziei de impunere atacate și suspendarea oricărui act de executare a deciziei contestate.

Petenta precizează că organul de control nu a efectuat o verificare a activității societății sub toate aspectele, astfel că sumele de bani stabilite ca și obligații fiscale sunt greșite.

De asemenea, susține că nu este de acord nici cu forma în care au fost încheiate actele contestate și nici cu modul de respectare a dreptului de apărare al agentului economic.

Societatea precizează că, în urma comparării inventarului scriptic cu cel faptic, organele fiscale au constatat că rezultă o cantitate de produse finite pe care au considerat-o lipsă.

Petenta menționează că organele fiscale au considerat că aceste produse au fost comercializate, iar veniturile obținute nu au fost înregistrate în evidența contabilă. Societatea precizează că ipoteza organului de control este susținută doar de prezumția că, atât timp cât controlul nu a dovedit cu mijloace de probă aceste afirmații, s-a dispus, fără a se efectua o verificare amănunțită a situației de fapt, virarea către bugetul de stat a sumelor stabilite în sarcina sa.

Contestatoarea precizează că situația corectă este alta, în sensul că așa-zisele lipsuri din gestiunea de produse finite nu sunt nicidecum justificate.

Susține că explicația minusurilor constă în aceea că, în cursul anului 2010, au fost lăsate în custodie, către numitul, salariat al, un număr de de încălțăminte în sumă de și precizează că face proba acestor afirmații prin procesul verbal încheiat între această persoană și societate, la data de, document prin care persoana fizică recunoaște primirea acestor bunuri.

De asemenea, societatea menționează că, deși a informat organele de inspecție fiscală asupra modului în care aceasta are obligația de a testa mostre din fiecare lot de fabricație, în vederea verificării parametrilor de rezistență și confort, acest fapt nu s-a luat în considerare, fiind înlăturate de la justificare un număr de aproximativ de încălțăminte, cât reprezintă lotul de testare pe parcursul perioadei controlate.

Societatea afirmă că deține procesele verbale care atestă probele efectuate în ultima perioadă de timp pe mostrele din loturile de fabricație.

Contestatoarea mai susține că prețul mediu ponderat a fost stabilit în mod greșit de organele de control, printr-o apreciere subiectivă, făcută asupra unui lot foarte restrâns. Petenta precizează că nu se aprovizionează mereu la aceleași prețuri și de la aceiași furnizori, fapt care duce la obținerea unor prețuri de producție diferite, mai scăzute sau mai ridicate.

Deoarece organele fiscale au luat în considerare un preț mediu ponderat de/pereche, societatea consideră că se impune efectuarea unei analize

amănunțite pentru fiecare lot de producție în parte și solicită efectuarea unei expertize în acest sens.

Referitor la sumele stabilite în sarcina sa, aferentă facturilor, în sumă de lei, nr. în sumă de lei, nr. în sumă de lei, nr. în sumă de lei și nr. în sumă delei, pentru care s-a calculat TVA în sumă de lei, societatea anexează copii după facturile menționate și precizează că autovehiculele servesc operațiunilor de realizare a obiectului de activitate al societății.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., s-a stabilit în sarcina societății suma totală de, din care petenta contestă suma de, reprezentând:

- ❖ – impozit pe profit;
- ❖ – accesorii aferente impozitului pe profit;
- ❖ – TVA;
- ❖ – accesorii aferente TVA.

Prin procesul-verbal de constatare nr., încheiat de Garda Financiară Suceava, în urma controlului inopinat efectuat la societate, s-a constatat că, în urma inventarierii efectuate prin sondaj asupra stocurilor de produse finite (încălțăminte) și a două sortimente de materii prime (piele box și tălpi), aflate la sediul firmei (depozite, secție de producție), precum și la locul de depozitare, nedeclarat ca punct de lucru la organul fiscal, situat în incinta Gălănești, au rezultat următoarele cantități, conform listei de inventariere:

- piele box
- tălpi
- produse finite

De asemenea, se precizează că, potrivit fișelor de magazie privind stocurile la data de 31.10.2010, de produse finite și materii prime inventariate, la care s-au adăugat operațiunile de aprovizionări și respectiv livrări de astfel de bunuri efectuate de la data de 01.11.2010 până la data inventarierii, potrivit documentelor prezentate de reprezentantul societății, contribuabilul ar fi trebuit să dețină în stoc la data controlului următoarele cantități de bunuri:

- piele box
- tălpi
- produse finite

Prin urmare, au rezultat următoare diferențe cantitative în urma inventarierii la bunurile în cauză:

- piele box plus
- tălpi
- produse finite minus

Prin nota explicativă dată de administratorul firmei la verificarea efectuată de Garda Financiară Suceava, acesta declară că nu poate explica existența diferențelor constatate.

În ceea ce privește produsele finite constatate lipsă, organele fiscale au considerat că acestea au fost comercializate, iar veniturile astfel obținute nu au fost înregistrate în evidența contabilă.

Organele fiscale au constatat că prețul mediu de înregistrare în contabilitate al produselor finite este de/perechea de încălțăminte, iar adaosul mediu practicat la vânzare este de 13%, rezultând un preț de vânzare, fără TVA, de/perechea.

De asemenea, s-a estimat că din vânzarea celor de încălțăminte, pentru care nu s-au emis documente legale, s-au obținut venituri în sumă de, adaosul comercial fiind în sumă de, iar TVA colectată aferentă este în sumă de, aceste sume nefiind înregistrate în evidența contabilă a societății.

Prin neînregistrarea în evidența contabilă a veniturilor obținute din vânzarea produselor finite, constatate lipsă la data controlului, organele de control fiscal au constatat că societatea a denaturat rezultatele financiare prin diminuarea **impozitului pe profit** cu suma de (..... x 16%), aferent trim. IV 2010, datorat bugetului de stat.

Pentru neachitarea la scadență a impozitului pe profit în sumă de, s-au calculat **dobânzi și majorări de întârziere în sumă de și penalități de întârziere în sumă de**

De asemenea, s-a stabilit în sarcina societății și **suma de** (..... x 24%), reprezentând **TVA stabilită suplimentar**, iar pentru neachitarea acesteia la scadență s-au **calculat dobânzi și majorări de întârziere în sumă de**

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma totală de, reprezentând impozit pe profit în sumă de și accesorii în sumă de aferente impozitului pe profit, stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr., înregistrată la AIF sub nr., cauza supusă soluționării este dacă DGFP Suceava se poate pronunța dacă societatea datorează impozit pe profit, în condițiile în care organele fiscale au constatat o lipsă în gestiune a încălțăminte, iar petenta susține că aceste bunuri se află în posesia angajatului său, fapt susținut și de declarația persoanei care le deține, dar nu rezultă cu certitudine dacă acele bunuri există în realitate.

În fapt, în urma verificării efectuate, s-a constatat în gestiunea societății lipsa unor produse finite, reprezentând încălțăminte, în număr de, în anul 2010.

În ceea ce privește produsele finite constatate lipsă, organele fiscale au considerat că acestea au fost comercializate, iar veniturile astfel obținute nu au fost înregistrate în evidența contabilă.

Organele fiscale au constatat că prețul mediu de înregistrare în contabilitate al produselor finite este de/perechea de încălțăminte, iar adaosul mediu

practicat la vânzare este de 13%, rezultând un preț de vânzare, fără TVA, de/perechea.

De asemenea, s-a estimat că din vânzarea celor de încălțăminte, pentru care nu s-au emis documente legale, s-au obținut venituri în sumă de, adaosul comercial fiind în sumă de, iar TVA colectată aferentă este în sumă de, aceste sume nefiind înregistrate în evidența contabilă a societății.

Prin neînregistrarea în evidența contabilă a veniturilor obținute din vânzarea produselor finite, constatate lipsă la data controlului, organele fiscale au stabilit că societatea a denaturat rezultatele financiare prin diminuarea **impozitului pe profit** cu suma de (..... x 16%), aferent trim. IV 2010, datorat bugetului de stat.

Pentru neachitarea la scadență a impozitului pe profit în sumă de, s-au calculat **dobânzi și majorări de întârziere în sumă de și penalități de întârziere în sumă de**

Contestatoarea precizează că situația corectă este alta, în sensul că așa-zisele lipsuri din gestiunea de produse finite nu sunt nicidecum justificate și susține că explicația minusurilor constă în aceea că, în cursul anului 2010, au fost lăsate în custodie, către numitul, salariat al, un număr de de încălțăminte în sumă de și precizează că face proba acestor afirmații prin procesul verbal încheiat între această persoană și societate, la data de, document prin care persoana fizică recunoaște primirea acestor bunuri.

De asemenea, societatea menționează că, deși a informat organele de inspecție fiscală asupra modului în care aceasta are obligația de a testa mostre din fiecare lot de fabricație, în vederea verificării parametrilor de rezistență și confort, acest fapt nu s-a luat în considerare, fiind înlăturate de la justificare un număr de aproximativ de încălțăminte, cât reprezintă lotul de testare pe parcursul perioadei controlate.

Societatea afirmă că deține procesele verbale care atestă probele efectuate în ultima perioadă de timp pe mostrele din loturile de fabricație.

Contestatoarea mai susține că prețul mediu ponderat a fost stabilit în mod greșit de organele de control, printr-o apreciere subiectivă, făcută asupra unui lot foarte restrâns. Petenta precizează că nu se aprovizionează mereu la aceleași prețuri și de la aceiași furnizori, fapt care duce la obținerea unor prețuri de producție diferite, mai scăzute sau mai ridicate.

Deoarece organele fiscale au luat în considerare un preț mediu ponderat de/pereche, societatea consideră că se impune efectuarea unei analize amănunțite pentru fiecare lot de producție în parte și solicită efectuarea unei expertize în acest sens.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- ❖ **Art. 19** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, modificat, **și pct. 12** din HG 44/2004, modificat, referitor la aplicarea prevederilor art. 19 din Codul fiscal, unde se precizează că:

ART. 19

“Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

(2) Metodele contabile, stabilite prin reglementări legale în vigoare, privind ieșirea din gestiune a stocurilor sunt recunoscute la calculul profitului impozabil, cu excepția cazului prevăzut la alin. (3). Metodele contabile de evaluare a stocurilor nu se modifică în cursul anului fiscal.

[...]”.

“Norme metodologice:

12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal”.

Din aceste prevederi legale se reține că profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

Rezultă că intră în calculul profitului impozabil veniturile realizate din orice sursă, deci toate veniturile realizate.

De asemenea, în normele de aplicare a Codului fiscal se stipulează că veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată.

❖ Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, la **art. 6** precizează că:

ART. 6

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

Din textul de lege de mai sus se reține că, orice operațiune economico-financiară care s-a efectuat trebuie să se consemneze în momentul în care a avut loc,

într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate și care dobândește astfel calitatea de document justificativ.

Analizând aceste prevederi legale, rezultă că orice operațiune economico-financiară, pe care o persoană impozabilă o realizează, trebuie să se consemneze într-un document, iar acest document va dobândi calitatea de document justificativ și în baza acesuia se va înregistra în contabilitate operațiunea respectivă.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, în urma verificării efectuate, organele fiscale au constatat că, în anul 2010, în urma inventarului efectuat, a rezultat o lipsă în gestiune de încălțăminte. Organele fiscale au considerat că bunurile au fost vândute și că societatea nu a emis documente și nu a operat vânzarea în evidența contabilă.

Astfel, au estimat lipsa ca fiind în sumă de (..... x/pereche preț vânzare) și au stabilit suplimentar în sarcina societății suma de, reprezentând impozit pe profit aferent adaosului comercial obținut de societate, dar neînregistrat și nedeclarat la organul fiscal.

Societatea susține faptul că bunurile reprezentând de încălțăminte, în sumă de, au fost lăsate în custodie, către numitul, salariat al, și că poate face proba acestor afirmații prin procesul verbal încheiat între această persoană și societate, la data de

Din acest document, existent în copie la dosarul contestației, rezultă că persoana fizică recunoaște debitul în sumă de, reprezentând încălțăminte. Se mai precizează că debitul provine urmare a relației angajator-angajat și a exercitării operațiunilor de distribuție de către dl. a mărfii produse de

De asemenea, societatea anexează copii după niște liste de încărcare, emise pentru clientul „.....”, semnate, un centralizator și un proces verbal, prin care se încarcă în sarcina clientului perechi încălțăminte, se descarcă ca fiind vândute perechi încălțăminte, au fost returnate perechi încălțăminte, rămânând la salariatul o cantitate de

Contestatoarea anexează și o copie după o declarație a persoanei fizice, salariat al societății, prin care acesta declară pe propria răspundere că la data de încălțăminte în cauză se află la București și la Brăila unde distribuia marfa.

Petenta mai susține că organele de inspecție fiscală nu au ținut cont nici de cele de încălțăminte pe care societatea le-a utilizat ca mostre, pentru a testa parametrii de rezistență și confort ai încălțăminte, și pentru care susține că deține și procesele verbale care atestă probele efectuate.

Analizând prevederile legale citate și analizate la acest capăt de cerere rezultă că intră în calculul profitului impozabil veniturile realizate din orice sursă. Analizând documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea susține că încălțăminte constatată lipsă în gestiune de către organele de control este în posesia angajatului său, fapt susținut și de declarația persoanei care o deține, dar nu rezultă cu certitudine dacă acele bunuri există în realitate.

Având în vedere prevederile legale citate și analizate la acest capăt de cerere și ținând cont de faptul că organele fiscale au constatat că societatea înregistrează o lipsă în gestiune în cursul anului 2010, pe care nu o poate justifica, iar societatea susține că încălțăminte constatată lipsă în gestiune de către organele de control sunt în posesia angajatului său, fapt susținut și de declarația persoanei care le deține, DGFP Suceava nu se poate pronunța cu privire la deductibilitatea acestora, **urmând a se desființa decizia de impunere cu privire la impozitul pe profit în sumă de**, urmând ca organele fiscale, prin altă echipă să procedeze, în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, la reanalizarea impozitului pe profit în sumă de și să emită un nou act administrativ fiscal, care va avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

- Desființarea are la bază prevederile **art. 216 alin. (3)** și alin. **3^{^1}** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se stipulează:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

(3^{^1}) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

- La reverificarea creanțelor fiscale contestate și pentru care s-a dispus desființarea actului atacat, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”.

- și prevederile **pct. 11.6** din Ordinul președintelui ANAF nr. 2137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează:

„11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

De asemenea, având în vedere că pentru impozitul pe profit în sumă de, care a generat majorările de întârziere în sumă de, s-a dispus soluția de desființare a Deciziei de impunere nr., înregistrată la AIF sub nr. și luând în considerare și principiul de drept "**accessorium sequitur principale**" (accesoriul urmează principalul), **urmează a se desființa decizia de impunere și pentru suma de, reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit în sumă de**

2. Referitor la suma de, reprezentând TVA în sumă de și accesorii în sumă de aferente TVA, stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr., înregistrată la AIF sub nr., cauza supusă soluționării este dacă DGFP Suceava se poate pronunța dacă societatea datorează TVA, în condițiile în care organele fiscale au constatat o lipsă în gestiune a încălțăminte, iar petenta susține că aceste bunuri se află în posesia angajatului său, fapt susținut și de declarația persoanei care le deține, dar nu rezultă cu certitudine dacă acele bunuri există în realitate.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele fiscale au constatat că societatea nu a înregistrat în evidența contabilă veniturilor obținute din vânzarea produselor finite, constatate lipsă la data controlului.

În consecință, organele de control fiscal stabilit în sarcina societății și **suma de** (..... x 24%), reprezentând **TVA**, iar pentru neachitarea acesteia la scadență s-au **calculat dobânzi și majorări de întârziere în sumă de, din care societatea contestă suma de**

Contestatoarea precizează că situația corectă este alta, în sensul că așa-zisele lipsuri din gestiunea de produse finite nu sunt nicidecum justificate și susține că explicația minusurilor constă în aceea că, în cursul anului 2010, au fost lăsate în custodie, către numitul, salariat al, un număr de de încălțăminte în sumă de și precizează că face proba acestor afirmații prin procesul verbal încheiat între această persoană și societate, la data de, document prin care persoana fizică recunoaște primirea acestor bunuri.

De asemenea, societatea menționează că, deși a informat organele de inspecție fiscală asupra modului în care aceasta are obligația de a testa mostre din fiecare lot de fabricație, în vederea verificării parametrilor de rezistență și confort, acest fapt nu s-a luat în considerare, fiind înlăturate de la justificare un număr de aproximativ de încălțăminte, cât reprezintă lotul de testare pe parcursul perioadei controlate.

Societatea afirmă că deține procesele verbale care atestă probele efectuate în ultima perioadă de timp pe mostrele din loturile de fabricație.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

❖ Art. 125¹, art. 126 și art. 128 alin. 1, alin. 4 lit. d din Codul fiscal, modificat, unde se precizează că:

ART. 125¹

„Semnificația unor termeni și expresii

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

[...]

28. taxă colectată reprezintă taxa aferentă livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii taxabile, efectuate de persoana impozabilă, precum și taxa aferentă operațiunilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei, conform art. 150 - 151¹;

[...]”.

ART. 126

“Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);

[...]”.

ART. 128

“Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

[...]

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

[...]

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a) - c).

[...]

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum și bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme;

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege; [...]".

Din aceste prevederi legale se reține că taxa colectată reprezintă taxa aferentă livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii taxabile, efectuate de persoana impozabilă.

Totodată din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, sunt operațiuni impozabile în România, operațiunile care constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată.

De asemenea, se stipulează că sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția bunurilor distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, bunurilor pierdute ori furate, dovedite legal, a bunurilor de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate și a perisabilităților, în condițiile prevăzute de lege.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, în urma inspecției fiscale efectuate, organele fiscale au constatat că, în urma inventarierii efectuate, a rezultat în anul 2010 o lipsă în gestiunea de produse finite, lipsă constând în încălțăminte în valoare de

Societatea susține faptul că bunurile reprezentând de încălțăminte, în sumă de, au fost lăsate în custodie, către numitul, salariat al, și că poate face proba acestor afirmații prin procesul verbal încheiat între această persoană și societate, la data de 02.05.2012.

Din acest document, existent în copie la dosarul contestației, rezultă că persoana fizică recunoaște debitul în sumă de, reprezentând încălțăminte. Se mai precizează că debitul provine urmare a relației angajator-angajat și a exercitării operațiunilor de distribuție de către dl. a mărfii produse de

De asemenea, societatea anexează copii după niște liste de încărcare, emise pentru clientul „.....”, semnate, un centralizator și un proces verbal, prin care se încarcă în sarcina clientului perechi încălțăminte, se descarcă ca fiind vândute perechi încălțăminte, au fost returnate perechi încălțăminte, rămânând la salariatul o cantitate de

Contestatoarea anexează și o copie după o declarație a persoanei fizice, salariat al societății, prin care acesta declară pe propria răspundere că la data de încălțăminte în cauză se află la București și la Brăila unde distribuie marfa.

Petenta mai susține că organele de inspecție fiscală nu au ținut cont nici de cele de încălțăminte pe care societatea le-a utilizat ca mostre, pentru a testa parametrii de rezistență și confort ai încălțăminte, și pentru care susține că deține și procesele verbale care atestă probele efectuate.

Analizând prevederile legale citate și analizate la acest capăt de cerere rezultă că sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția bunurilor distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, bunurilor pierdute ori furate, dovedite legal, a bunurilor de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate și a perisabilităților, în condițiile prevăzute de lege. Analizând documentele existente la dosarul cauzei rezultă că societatea susține că încălțăminte constatată lipsă în gestiune de către organele de control este în posesia angajatului său, fapt susținut și de declarația persoanei care o deține, dar nu rezultă cu certitudine dacă acele bunuri există în realitate.

Având în vedere prevederile legale citate și analizate la acest capăt de cerere și ținând cont de faptul că organele fiscale au constatat că societatea înregistrează o lipsă în gestiune în cursul anului 2010, pe care nu o poate justifica, iar societatea susține că cele încălțăminte constatată lipsă în gestiune de către organele de control este în posesia angajatului său, fapt susținut și de declarația persoanei care o deține, DGFP Suceava nu se poate pronunța cu privire la deductibilitatea acestora, **urmând a se desființa decizia de impunere cu privire la TVA în sumă de**, urmând ca organele fiscale, prin altă echipă să procedeze, în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, la reanalizarea TVA în sumă de și să emită un nou act administrativ fiscal, care va avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

- Desființarea are la bază prevederile **art. 216 alin. (3)** și alin. **3¹** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se stipulează:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

- La reverificarea creanțelor fiscale contestate și pentru care s-a dispus desființarea actului atacat, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”.

- și prevederile **pct. 11.6** din Ordinul președintelui ANAF nr. 2137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, unde se stipulează:

„11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

În ceea ce privește argumentele aduse de societate cu privire la respingerea la deducere a TVA în sumă de lei, aferentă unor facturi de reparație, facem precizarea că nu ne putem pronunța cu privire la această sumă, întrucât societatea a precizat că formulează contestație doar cu privire la TVA în sumă de, analizat la acest capăt de cerere, celelalte argumente aduse nefiind incidente speței.

În ceea ce privește accesoriile aferente TVA în sumă de, organele fiscale au calculat accesorii în sumă de lei, din care petenta contestă doar suma de

De asemenea, având în vedere că pentru TVA în sumă de, care a generat majorările de întârziere în sumă de, s-a dispus soluția de desființare a Deciziei de impunere nr., înregistrată la AIF sub nr. și luând în considerare și principiul de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul), **urmează a se desființa decizia de impunere și pentru suma de, reprezentând accesorii aferente TVA în sumă de**

3. Referitor la suma de lei, reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit, Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava este învestită să se pronunțe dacă petentul datorează această sumă, în condițiile în care argumentele aduse de acesta nu sunt incidente cauzei supuse soluționării.

În fapt, în urma verificării efectuate organele fiscale au stabilit suplimentar în sarcina societății, creanțe fiscale în suma totală de, reprezentând:

- ❖ – impozit pe profit;
- ❖ – accesorii aferente impozitului pe profit;
- ❖ – TVA;
- ❖ – accesorii aferente TVA.

Societatea formulează contestație privind suma de, reprezentând impozit pe profit. Pentru această sumă organele de control au calculat accesorii în sumă de (..... dobânzi și majorări de întârziere și penalități de întârziere).

Societatea contestă dobânzi și majorări de întârziere sumă de și penalități de întârziere, aferente impozitului pe profit în sumă de

deci cu mai mult decât accesoriile stabilite pentru acest impozit de către organele de inspecție fiscală.

Pentru diferența în sumă de, reprezentând dobânzi și majorări de întârziere, petenta aduce ca argumente elementele precizate cu privire la impozitul pe profit în sumă de

Societatea nu prezintă un mod de calcul al accesoriilor contestate, diferențele de accesorii în sumă totală de (accesorii calculate de societate în sumă de -accesorii calculate de organul fiscal în sumă de), sunt de fapt, accesorii aferente celorlalte debite stabilite suplimentar de organul fiscal și necontestate de societate.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **art. 206** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată :

ART. 206

„Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

(3) Contestația se depune la organul fiscal, respectiv vamal, al cărui act administrativ este atacat și nu este supusă taxelor de timbru”.

Potrivit acestui text de lege, în cuprinsul unei contestații se regăsesc obiectul acesteia, motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază. De asemenea, obiectul contestației constituie sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat de către petent.

- **Art. 213** din actul normativ mai sus menționat prevede că:

ART. 213

„Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

[...]”.

Rezultă din acest text de lege că organele competente în soluționarea contestațiilor analizează susținerile părților, dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei, iar soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

- **Pct. 11.1** din Ordinul președintelui ANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede:

„11. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 216 din Codul de procedură fiscală - Soluții asupra contestației

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

[...]”.

Societatea formulează contestație privind impozitul pe profit și TVA, precum și privind accesoriile aferente, dar aceste accesorii contestate sunt în cuantum mai mare decât cele calculate de către organul fiscal pentru debitele contestate.

Societatea nu prezintă un mod de calcul al accesoriilor contestate, conform prevederilor legale, diferențele de accesorii în sumă totală de (accesorii calculate de societate-accesorii calculate de organul fiscal), sunt de fapt, accesorii aferente celorlalte debite stabilite suplimentar de organul fiscal și necontestate de societate.

Pentru diferențele de accesorii în sumă de, aferente impozitului pe profit, societatea nu aduce alte argumente. Motivele pentru care formulează contestație pentru această sumă sunt cele prezentate pentru debitele atacate.

Se reține, astfel, că societatea formulează contestație cu privire la suma de, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de, dar argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării.

Având în vedere că petenta nu aduce nici un argument în favoarea sa pentru a demonstra că nu datorează către bugetul statului accesorii **în sumă de** aferente impozitului pe profit, faptul că argumentele aduse nu sunt incidente cauzei

supuse soluționării și ținând cont și de faptul că soluționarea contestației se face în limitele sesizării, **urmează a se respinge** contestația pentru acest capăt de cerere **ca nemotivată**.

4. Referitor la solicitarea contestatoarei privind suspendarea executării sumelor contestate, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin cererea formulată, solicită suspendarea executării deciziei contestate până la soluționarea contestației.

În drept, sunt incidente prevederile **art. 215 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căroră:

„Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. [...]”

❖ Potrivit **art. 14** din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004:

„Suspendarea executării actului

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.”

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, cererea societății contestatoare de suspendare a executării Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., intră sub incidența

prevederilor Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, neavând competența materială, aceasta aparținând instanței judecătorești.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., înregistrat la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., cu privire la suma de, reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit.

2. Constatarea necompetenței materiale în ceea ce privește cererea de suspendare a executării Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava neputându-se investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, aceasta fiind de competența instanței judecătorești.

3. Desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., înregistrat la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., cu privire la suma de, reprezentând:

- ❖ – impozit pe profit;
- ❖ – accesorii aferente impozitului pe profit;
- ❖ – TVA;
- ❖ – accesorii aferente TVA,

urmând ca organele fiscale, printr-o altă echipă decât cea care a încheiat decizia contestată, să reanalizeze situația de fapt strict pentru aceleași obligații bugetare și pentru aceeași perioadă din actul administrativ fiscal desființat, în funcție de cele precizate prin prezenta decizie.

Verificarea va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării prezentei, de către o altă echipă decât cea care a emis decizia de impunere contestată și desființată prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.